

Kristaus Karaliaus Laivas.

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis.

Kun. J. Tilvytis, M.I.C.

Sveiki Sulaukė Linksmųjų Šventųjų Velykų

Pradžiukite chorai dangaus geismininkų,
Sulaukė linksmybės šventųjų Velykų.
Neš paslaptis Kryžiaus, kaip saulė nušvito...
Štai Kristus laimėjo, o pragaras krito.

Pradžiuk ir tu, žeme, šviesybe nutvinus,
Galybių Karaliaus gerumą pažinus:
Sutriuškino Kristus šėtono vergiją,
Paleido iš pančių Adomo ainiją.

Pradžiuki, Bažnyčia, mūs motina brangi, —
Šią naktį nušvito ir tavo padangė.
Dvasia katalikų su Kristum pakilo
Ir linksmybės giesmė jų lūpos prabiko.

Šiąnakt paaiškėjo prasmė avinėlio,
Kurį kadais valgė tauta Izraelio.
Šiąnakt paskandintas žiaurus Faraonas,
Mūs amžinas priešas, tamsybių vaklovas.

Šią naktį suprantam tą stulpą ugninį,
Kurs vedė kačaise žydus per dykynę.
Šiąnakt užtekėjo aušra stebukliaga
Ir nušvietė kelią į Tėvą meilingą.

Neklystantį gavom kėlionėje Vadą:
Pats Kristus ir vietą parengti mums žada...
Jis nuodėmių žymes nuo sielų nuplovė,
Jis geluonį mirčiai šią naktį išrovė.

Tikrai paslaptingas Aukščiausio gerumas, —
Suuku mums suprasti Jo meilės didumas:
Tarnų nedoriausių Jisai pagailėjo,
O Sūnui numirti dėl jųjų reikėjo.

Iš tikro Adomo kaltybė laiminga,
Nes ji Atpirkėjo sulaukė garbingo.
Palaiminta, naktie, viena tu budėjai
Ir kėlusio Kristaus šviesybę regėjai...

Įvyko, kas pranašo buvo sakyta:
"Naktis, kaip saulėta diena, mums nušvito...
Naktis neregėtos nuo amžių šviesybės...
Naktis, kuri teikia didžiausios saldybės."

Svaigalai ir Degtindariai

Bevažinėjant po Ameriką man teko keliose vietose išgirsti, kokia didelė nelaimė ištiko lietuvių šeimyną, kad jos tėvą ar motiną valstybė sugavo bevarant naminę degtinę, ar bepardavinėjant ją po to, kaip svaigalų draudimo įstatymas tapo panaikintas. Kas seniau vertėsi gamindamas uždraustus gėralus ir daug pelnė tuomi verslu, tas mintijo ir toliau galįs daryti taip pat be didelio pavojaus. Tačiau skaudi tiesa paaiškėjo, kad neteisėtas svaigalų gaminimas ir pardavinėjimas pasidarė daug pavojingesnis nuo to laiko, kadia atsidarė viešos svaigalų dirbtuvės ir parduotuvės.

Dabar ne vien tam tikri federaliniai valdiniškai gauda slaptus degtindarius, bet ir paprastieji policijantai nuoširdžiai bei noliai juos suseka, pristato teismams Svaigalų draudimo laikais, paprastoji policija toli nebūdavo taip rūpestinga.

Su slaptais svaigalų gamintojais dabar kovoja viešųjų bravarų ir aludžių savininkai. Jie neblogiau už policiją moka surinkti žinių ir pristatyti jas kam reikia, kad slaptąjį svaigalų gamintoją nubaustų. Tą padarius ir slaptuosius dirbėjus kalėjiman sukišus, žmonės vis tiek geria, kaip gėrę, bet svaigalus ima iš viešųjų gamybių, kurios, daugiau parduodamos, daugiau turi pelno. Tai-gi didieji, turtingieji bravarai nesigaili pinigų kovai su smulkiais degtindariais, nes ta kova didiejiems dar labiau didina pelną.

Tai-gi lietuviai, slaptieji degtindariai, būkite protingi ir meskite pavojingąjį savo amatą, kol nelaimė dar jus neužklupė.

- Nevisi nori klausyti šitos nuoširdžios pa-

Nakties tos šventumas te nuodėmės rauna,
Purvus nedorybių tegu ji nuplauna,
Suklydusiems dorą tegu sugražina,
Nuliūdusias sielas tegu suramina.

Tegu ji išblaško kerštus ir rūstybę, —
Tegu čionai žemėj bus meilė vienybė,
Tegu karalių žudynės išnyksta, —
Taika ir ramybė visur teįvyksta.

tarmės. Dauguma sako: "Mesčiau, jei darbo turėčiau, bet šiais bedarbės laikais vien tiktai slaptu svaigalų varymu išmintu pats ir šeimyną išmaitinu." Vienas tokis vertelga anglų kalba leidžiamo laikraščio bendradarbiui sakėsi: "Savo degtinę parduodu imdamas ne ką viršaus už tai, kiek išneša mokesčiai ir dar gero uždarbio turiu." (America, New-York, February 24, 1934 p. 486).

Tiesa, kad svarbu yra išmaityti šeimyną, tiesa, kad valstybės mokesčiai dideli, bet ir tas tiesa yra, kad šitos rūšies pelnas ne-naudingas ir nepastovus. Gimęs ir augęs paprūšėje daug mačiau spiritininkų ir arbatnešių. Jie žymų pelną turėdavo iš to, kad be mokesčio nešdavo per rubežių tuos daigtus, už kurių teisėtą įvežimą būdavo dideli mokesčiai. Stebėtina, kad iš didelės daugybės tų spiritininkų ir arbatnešių nė vienas nepralobo. Bet keletą kartų savo akimis, skaudama širdimi mačiau lavonus jaunų vyrų, nušautų benešant per rubežių uždraustąsias prekes. Jie tikrai nebūtų apsėmę savo gyvybę aukoti nė šeimynos išmaitinimo reikams. Jie žuvo dėl to, kad neganėtinai mintijo apie tą, kas gali būti.

Ir Amerikoje nelaimė, kuri teko atkelti sugautųjų šeimynoms, yra tokia sunki, jog atsveria visus bedarbės vargus.

Ačiū Dievui gyvename šalyje, kuri šelpia bedarbius. Jų skaitlius kaskart eina mažyn. Jei niekas neapgaudinėtų valdžios, pašalpa bedarbiams būtų didesnė.

Man rūpi kūniniai tautiečių vargai, todėl kalbinu saviškius liautis neteisėtai gaminus svaigalus. Dar labiau man rūpi mūsų žmonių dvasios sveikata, o ji labiausiai sunyksta nuo visokių neteisėtų verslų, ypač nuo neteisėto svaigalų gaminimo ir pirklybos jais. Kas iš to, kad užaugo vaikai, jei jie bus girtuokliai, vagys, ar plėšikai. Ne vienas ir gerai auklėjamas nedorėliu virsta, o tarp apgaulės ir degtinės užaugusieji, tik per stebuklą gali išlikti gerais. Būte būva ir stebuklų, bet kas klaidingai elgiasi, belaukda-

mas jū, tas skaudžiai apsigauņa. Tai-gi liaukimēs neteisētai degtinē varē ir pardavinējē ja.

To negana, dar reikētū apsižiūrēti, kad ir teisētū svaigalū nevartojū perdaug. Kītados būvo rašyta "Drange," kad visās lietuvīū bažnyčias galima būtū pastatyti iš gryno aukso be skolos, jei lietuviai visai liantūsi svaigalū gērē. Dabar auksiniū bažnyčīū nenorime, bet norētume, kad mūsū tarpe nebūtū pusbadžīū pavargēliū. Užtektū dešimtū dalī mažiau svaigalū išgerti, o visi kiekvienos parapijos vargšai būtū visai gerai aprūpinti, nors ne visū atiduotume labdarybei, kū sutaupintume nuo gērimo.

Tai-gi dēl Dievo garbēs, del artymo mēlēs ir del savo naudos liaukimēs slapto svaigalū gaminimo ir pardavinējimo, o teisētai gaminamū ir parduodamū pirkime žymiai mažiau. Suprantama, dar geriau būtū, jei ir visai be jū apseitume.

Katalikiškū mokyklū vedėjams ir mokytojoms patarčiau sudaryti tose mokyklose blaivybēs kuopeles. Jos būvo nunykusios svaigalū draudimo laikais. Jos begalo daug naudos padarytū dabar mokykloms, vaikams ir tėvams.

P. B.

VIEŠPATIE, PASIGAILĖK MŪSŲ

Vokietijoje, Lubecko katedroj yra senas akmens gabalas su šitokiu iškaltu parašu:

Jūs Mane vadinate *Viešpačiu*, bet Manęs neklausote.

Jūs Mane vadinate *Šviesa*, bet Manęs nematote.

Jūs Mane vadinate *Kelīu*, bet neinate Manim.

Jūs Mane vadinate *Gyvenimū*, bet Manęs nenorite.

Jūs Mane vadinate *Išmintingu*, bet neskate paskui Mane.

Jūs mane vadinate *Meilingu*, bet Manęs nemylite.

Jūs Mane vadinate *Turtingu*, bet Manęs neprašote.

Jūs Mane vadinate *Amžinuojū*, bet Manęs nieiškote.

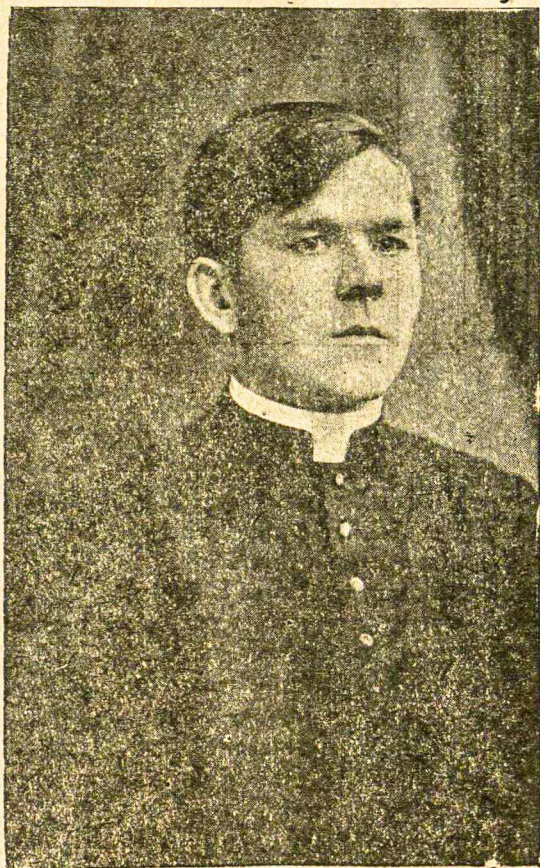
Jūs Mane vadinate *Gailestingu*, bet Manim nepasitikit.

Jeigu jus pasmerksiu — Manęs nekaltinkit.

Jūs mane vadinate *Garbingu*, bet Man netarnaujate.

Jūs Mane vadinate *Teisingu*, ir Manęs nesibijote.

Kunigas S. J. Bartkus, lietuvis klebonas Šv. Antano parapijos, Kewanee, Illinois, buvo neseniai pašauktas ant telefono ir paprašytas tuojaus atvykti į vietinę ligoninę aptarnauti mirštantį ligonį paskutiniais sakramentais. Nuvykęs į ligoninę sužinojo kad niekas iš ten jo nešaukė. Sugrįžęs namo, rado pavogta iš namų apie \$1,000 vertės kielikų, brangenybių, drabužių ir baldų.

KUN. AUGUSTINAS PETRAITIS

Lietuvių Kolegijos Steigėjas ir Mecenatas. Jam vadovaujant Worcesterio Kolegijos Rėmėjai rengia kolegijos naudai jaukų vakarėlį bal. 2, 1934.

VELYKŲ ŠVENTĖ.

Evangelija

Mork. 16, 1-7

ANUO metu Marija Magdalena, Marija Jokūbo motina ir Salomė nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pataptų Jėzų. Labai anksti pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite; jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kame jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniais ir Petru, kad jis eina pirm jūsų į Galilieją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sąkęs.

Lekcija

1 Kor. 5, 7-8

BROLIAI: išvalykite senąjį raugą, kad būtumėte naujas įmaišymas, taip kaip jūs ir esate nerauginti. Juk mūsų velykinis avinėlis, Kristus, jau paaukotas. Taigi, šveskite šventes ne senu raugu, nė piktnybsės ir nedorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

Jėzau, Marija ir šv. Juozapai, būkite prie manęs mano merdėjimo valandoje! Jėzau, Marija ir šv. Juozapai, suteikite man malonės, kad aš galėčiau Jūsų draugijoje ramiai numirti! — 300 d. atl.

— Švenčiausioji Jėzaus Širdie, būk mano meile! — 300 d. atl.

— Šventoji Marija, gelbėk mus nuo pragaro bausmių! — 100 d. atl.

ATSIKĖLĘS JĖZUS APLANKO SAVO MOTINĄ

Nors Šv. Raštas, dėl kokios nors paslaptįgos priežasties, nieko apie tai nesako, bet senovinis padavimas ir privatiškai apreiškimai praneša, kad Jėzus dienoje savo garbingo atsikėlimo pirmiausia apsireiškė savo mieliausiajai Motinai. Švenčiausioji Marija nesvyravo savo tikėjime: ji buvo visiškai įsitikinusi, jogei trečią dieną po savo mirties Jėzus atsikels iš numirusių. Ji troško vėl Jį pamatyti. Jos troškimas buvo išpildytas, nes Jėzus visuomet išklausydavo jos prašymų. Jėzus apsireiškė jai. Koks neapsakomas džiaugsmas jai turėjo būt, — matyti Jėzų gyvą, su garbingu kūnu, visiškai liuosu nuo visų gamtos įstatymų! Kartas nuo karto Jis maloniai ją lankydavo ir paguosdavo.

Be to, apaštalai ir dievobaimingos moteriškės pasakodavo jai, kad jie matė Jėzų ir kalbėjosi su Juo. Šv. Jonas galėjo papasakoti, kaip Jėzus pasirodė jiems septyniems ir įsakė Šventam Petruui ganyti Jo visą avidę, avis ir avinėlius. Visi ištikimi apaštalai, kurių buvo vienuolika, galėjo pasakyti Marijai, ką Jėzus jiems sakė, kaip Jis jiems apsireiškė Galilėjoje, paskirtoje vietoje, ant kalno, kur Jis jiems sakė: “Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.” (Mato XXVIII, 18-20).

Švenčiausioji Pana Marija mielai sutiko kiekvieną Jėzaus aplankymą ir kiekvieną žodį, kuris išėjo iš Jojo lūpų. Jos laikas buvo daugiausia praleistas maldoje. Jos akys, sekė Jėzų, kiek išgalėjo, Kristaus Dangun Žengimo dienoje kai “jis buvo pakeltas; ir debesys paėmė Jį iš po jų akių.” (Apd. I, 9). Jėzus išengė į dangų ir atsisėdo amžinosios garbės soste.

Išvertė *Kalnetis*.

Linksma diena mums nušvito,
Visi troškom džiaugsmo šito,
Kėlės Kristus, mirtis krito.
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Golgotos Kalne...

Trys kryžiai išaugo Golgotos kalne,
Aplink susirinko gausinga minia,
Ji šūkauja, keikia, pagiežos pilna,
Ji dega kerštu, bet dėlko — nežinia...

Tai Kristus ant kryžiaus prikaltas tenai!
Švenčiausiąją galvą pakėlęs aukštyn;
Jo nuplaktas kūnas skaudžiai, mirtinai...
Brangiausias Jo kraujas srovena žemyn...

“Ak, Dieve, kodėl Tu apleidai mane!” —
Nuo kryžiaus girdėti graudingi verksmai;
Erškėčiuos galva, krauju plūsta tvane;
Krutinė perverta — ją spaudžia skausmai...

Ai, “Trokštu!” Jis šaukia suspausta širdim,
Bet budeliai plaka, padidin kančias —
Pagirėdo actu sumaišytu tulžim...
Taip baigia dienas šio pasaulio karčias...

Tuoį sudrelja žemė, žaibuoja, trenksmai!
Ir saulė užtemo, pravirko dangus!
Sumišo minia — jau nutilo keiksmi,
Nes Kristus numiršta — Jis Dievo Sūnus!

Kentėdams ir mirdams mums rodo kelius —
Kaip laimę pelnyt ir sielas išganyt;
Jis gydė ligonius, ramino visus,
Gyvybę numirėliams teikęs gražint.

Žmogau, Geradarį prie kryžiaus kali,
Perdūrei Jo kojas storoms vinimis,
Jo šventąją galvą erškėčiais žėidi,
Tu pervėrei Kristų penkioms žaizdomis!

Tačiau, ar klausai — Kristus kalba ramiai:
“... Nežino ką daro, o, Tėve, atleisk!”
Švenčiausiosios lūpos pasako tyliai:
Aukščiausi, štai jau “Išsipildė” — neteisk!

O, Jėzau, kaip geras žmonėms Tu esi!
Ant kryžiaus tragingai numiršti dėl jų;
Išganytą, laimę pasauliui neši,
Tu pavedei viską gerovei žmonių!

Žmonijai kentėjai skaudžiausius vargus,
Jos nuodėmės kalė prie kryžiaus Tave...
Ar bus Tau dėkingas puikuolis žmogus —
Už Kristaus kančias turi kaltint save...

Raudoki, žmogau, tavo Viešpats karste!
Skubėki prie Jo, atleidimo maldauk!
Raudoki graudžiai... ašarėlė karšta
Penkias Jo žaizdas numazgoki, nuplauk!

L. Šilelis

1934 m. kovo 21 d.

Nukryžiuotojo Širdis

Pat-Pirmasis Didysis Penktadienis

Už Judėjos kalnų saulė leidžiasi. Savo paskutiniaus auksiniais spinduliais ji nušviečia bokštus šventame Jeruzalės mieste. Tie spinduliai irgi pasiekia Kalvarijos kalną, ant kurio stovi iškeltas kryžius. Prikaltas prie jo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kūnas žaizduotas ir kruvinas. Jo rankos ir kojos geležinėmis vinėmis prikaltos prie kryžiaus medžio, erškėčių vainiku Jo galva prislėgta. Jis kenčia didžiausius kankinimus. Budeliai pervėrė Jo širdį jėtimi. Išrodo, kad negyvojo kūno atverta žaizda nori prakalbėti pasauliui.

Dievo Avinėlio auka iš tikrųjų atnašauta. Jo akys užmerktos; švenčiausias kūnas pamėlinavęs, brangiausias kraujas išlietas. Jo graži ir skaisti siela jau apleidus kūną. Jėzus Kristus miręs!...

Taip, pasaulio Išganytojas yra miręs, bet ta Jojo širdis dar nerado atsilsio. Štai kraujas dar vis teka lašas po lašo iš gilios atviros žaizdos; teka žemėn ant nuodėmingos, bet išganytos žmonijos. Mirtyje toji širdis dar gyva, prisirengusi dirbti, daryti net didesnių pasiaukojimų, idant laimėtų sielų. Kiekvienas Jo kraujo lašelis yra taip brangus, kad jis gali atpirkti pasaulį, tačiau toji širdis praliejo savo paskutinį lašą už žmonių išganymą. O nuostabi Dievo Širdis!

Baisiausiam išganymo darbe ji ištesėjo ilgiausiai. Kuomet visi kiti švenčiausiojo kūno nariai buvo sustingę, ji vis dar liejo savo dievišką kraują viso pasaulio apsaugojimui ir išganymui. Tai buvo paskutinė ir brangiausia mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus auka, ant Jojo Šventojo Kryžiaus Altoriaus — auka sielų išganymui.

Kokia tai neišmatuota mūsų Išganytojo meilė! Ar ne nuostabu, kad po neapsakomų skausmų ir net po Jo skausmingos mirties, Jojo širdis dar ne atsilsio, bet trokšta daugiau gero daryti. Keli kraujo lašai dar yra užslėpti jos gilumoje ir kaipo atsakymu Išganytojo šauksmui, kareivis perduria Jo širdį, kuri savo silpstančiomis jėgomis išlieja brangiausiojo kraujo paskutinius lašus. Dabar jau išsemti yra brangiausi die-

viškos meilės turtai ir pagaliau Jėzaus širdis gali ilsėtis.

Kuomet mes svarstome apie šituos dieviškosios Širdies apreiškimus, mes turime prieiti prie aiškaus supratimo, kad yra joje labai didelis pamokinimas; pamokinimas, kad pasaulio išganymas iš visų daiktų yra arčiausias Jėzaus dieviškajai Širdžiai. Net ir mirtis negalėjo užtvėnkinti tą Širdį, ir sulaukyt ją nuo pasiaukojimo sielų išganymui. Ar mes negalime iš to padaryti išvados, kad, tik tuomet mūsų širdys dalyvauja troškime dieviškosios Jėzaus širdies išganyti sielas, tuomet jos iš tikrųjų darosi panašios į Jojo; tada mes galime būti tikri mūsų Išganytojo prieteliai, jeigu tik mes laikysime sielų išganymą arti širdies, ir kuomet esame prisirengę pasiaukoti ir dirbti šiam kilniam tikslui. Dar daug reikia nuveikti, idant išsipildytų Jėzaus troškimas, "kad būtų viena avidė ir vienas ganytojas."

V. F. G.

Sopulingoji Motina

Adomas nusidėjo linksmybių darželyje, gi pasaulio Išganytojas pradėjo savo kartų atpirkimo darbą kančiomis Alyvų darželyje. *„Ir atsiklaupęs, jis meldėsi ir sakė: Tėve, jei nori, atimk šitą tauvę šalin nuo manęs. Tačiau tebūna ne mano valia, bet tavo. Tuomet jam pasirodė angelas iš dangaus, kurs jį sliprino. Grumdamas pats savyje, jis kar-*

sčiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė, kaip lašai kraujo, varvančio žemėn." (Luko XXII, 41-44). Išreiškdamas savo sopulingus jausmus Jėzus tarė: "Mano siela nuliūdus iki mirčiai." (Mato XXVI, 38).

Dieviškojo savo Sūnaus skausmų nujautimas Marijos sielą pripildė nerimasčiu. Jos mintys buvo su Jėzumi. Tai buvo liūdna ir nerami naktis. Kentėdama bendrai su savo Sūnumi, ji prabudėjo visą naktį. Per tas ilgas skausmo valandas ji iš anksto nujautė ir matė visas Jėzaus kančias. Ji, irgi, galėjo išreikšti savo sielos skausmą, vartodama tuos žodžius, kuriuos vartojo jos kenčias Sūnus: "Mano siela nuliūdus iki mirčiai."

Sekantį rytą Sopulingiausioji Motina, drauge su kitomis pamaldžiomis moterinėmis, perėjo Jeruzalės miesto gatves, ieškodama savo Sūnaus, su kuriuo žydai praeitą naktį taip žiauriai apsėjo. Skubėdami į aukščiausiojo teismo rūmus, ją pralenkė būriai inirtusių, sujaučintų žmonių. Įerzintos minios, jos žiaurūs ir padukę riksmas parodė jai vietą, kur Išganytojas buvo varginamas. Nuo Erodo atgal pas Pilotą, jie greitai nutempė Jėzų, kvailio rūbais apvilktą. Ten Jį išniekinė savo didėjančiu kerštingumu. Atkaklumas, tyčiomis žydų sukeltas, nugalėjo teisybę. Jėzų apspiaudė ir ant juokų pastatė su atviru paniekinimu ir didžiausiu begėdiškumu. Jį pririšo prie stulpo ir buvo taip be mielaširdystės plakomas, kad Jo brangiausias kraujas srovėmis liejosi žemėn ir klanais susirinko prie Jo kojų. Niekas negali išmatuoti kokių skausmų ir kokią gėdą Jėzus ramiai iškentėjo, kuomet Jo Švenčiausias Kūnas buvo plakamas, kai odos dalys nuplėštos krito nuo Jo sukapoto kūno. Negalime tinkamai išreikšti Sopulingiausiosios Motinos iškęstus sopulius, kuomet Jo baisų plakimą išvydo, pati negalėdama Jam jokio palengvinimo suteikti...

Žiaurūs būdeliai, išsėmę savo jėgas, plakdami mūsų mylimąjį Išganytoją, šiurkščiai atrižo Jo rankas, užmetė ant Jo pečių purviną skraistę, nupynę erškėčių vainiką užmovė ant Jo galvos, davė Jam nendrę, kaip nekenčiamą Jo valdžios ženklą ir priklauspinėjo prieš Jį su paniekinimu ir apjuokimu. Iš Jojo kruvinių rankų jie išplėšė nendrę ir su ja gilyn įvarė ant Jo galvos uždėto erškė-

čių vainiko spiglius. Brangiausiojo kraujo lašai varvėjo ant Jo veido. Taip apdarytas Jis buvo atvestas pas Pilotą. Pilotas vėl išėjo laukan ir jiems tarė: "Štai išvedu jį jums laukan, kad pažintumėte, jog aš nerandu jame jokios kaltės. (Išėjus gi Jėzui su erškėčių vainiku ir purpuriniame drabužyje), jis jiems tarė: Štai žmogus!" (Jono XIX, 4,5).

Sūnaus skaudus kankinimas ir išniekinimas įsmeigė skausmo kalavią į Marijos virpančią širdį...

Ar galėtumei, brangusis skaitytojau, įsivaizduoti tą Sopulingiausiosios Motinos skausmą, kaip tie neteisingi teisėjai nežiurėdami įstatymo, atidavė jos Dievišką Sūnų, į Jo priešų rankas, jų jų nevaldomoms aistroms?

Ir štai, gražina Jo rūbus. Ant kruvinių pečių uždeda sunkią kryžiaus našta ir prasideda... mirties baumės egzekucijos kelionė. Jo rankos apkabino kryžiaus medį. Virvėmis traukiamas, Jis buvo vestas per gatvės į nužudymo vietą. Jį lydėjo plėšri minia, kad pasityčiojimai pakartintų Jo paskutinius valandas.

Taip kaip ketvirtoji kryžiaus kelio stacija mums rodo, Sopulingiausioji Motina sutiko savo Sūnų kelionėje į Kalvarijos Kalną. Ji veržės per minias susitikti Jėzų, kad galėtų verksti, su Juomi kentėti, Jį paguosti. Girdėjo Jo dėjavimus. Ji matė Jo išdžiuvusias lūpas ir kruvinai sumuštą veidą. Ji suprato, kad Jėzus visa tai kenčia už mus nusidėjėlių atpirkimą. Kristaus priešai neleido Marijai pabūti su Jėzumi nors trumpą valandėlę; ją žiauriai pastumdami šalyn.

Švenčiausioji Marija žiūrėjo į įerzintą vyrų, moterų ir vaikų minią lydint jos Sūnų, kad padidinus Jo kančią.

Dievažudžių procesijai slenkant paskui Jėzų, Ji girdėjo piktožodžius ir įžeidžiančius išjuokimus. Iki sielos gelmių jai skaudėjo, matant nedėkingumą tų, kuriems Jos Sūnus buvo tiek daug gera daręs. Ištolo sekdamas Jėzų, per ištisą kryžiaus kelią, ji matė brangiausiojo kraujo lašus ant žemės išvarvintus ir graudžiai verkė, matydama Jėzaus brangiausią kraują taip gausai išlietą. Brangiausiojo kraujo kiekvienas lašas prabilo į jos sopulingą širdį apie nusidėjėlių žiaurų apsiėjimą su pasaulio Išganytojumi. Girdint

minios burnojimas ją perėmė neapsakomi skausmai. Ljudnas kelias į Kalvarijos kalną jai suteikė baisių kančių, o jos sielą pervėrė skausmo kalavijas. Jos širdis alsavo pasigailėjimu ir liepsnojo Jėzaus meilė, ir Dievo valiai atsidavusi, ramiai, tvirtai drauge su Kristumi kentėjo visus įžeidimus, paniekinimus ir kančias.

Dievoti asmenys apverkė neteisingumus, kurie buvo Jėzui padaryti savo pasisekimu, Jėzų išvedant iš miesto. Jį sekė didelė minia liaudies ir moterių, kurios dejavo ir raudėjo. Atsigrįžęs į jas Jėzus tarė: *“Jeruzalės dukterys, ne manęs verkite, bet verkite velyk pačios savęs ir savo vaikų.”* (Luko XIX, 27, 28).

Pagaliaus jie pasiekė nužudymo vietą. Viešpatį Jėzų išvilko iš rūbų ir tulžimi pagirdė. Paliepė jam išsitiesti ant kryžiaus paguldyto kalno viršūnėje. Jėzus paklausė ir išskėtė ant kryžiavonės savo rankas. Budeliai prikaltė Jo rankas ir kojas storomis geležinėmis vinimis. Nuo kiekvieno plaktuko sudavimo brangiausias kraujas šmirkščiojo aukštyn akivaizdoje Jo Sopulingiausiosios Motinos, kuri savo maldaujančiame skausme laužė savo rankas. Begalinių sopulių srovės varstė ją, matant savo mieliausiąjį Sūnų prikaltą prie kryžiaus. Tas pačias rankas, kurios taip dažnai tiesdavo palaiminimui ir glamonėjimui prie Jo bėgančių vaikelių, dabar buvo prikaltos lyg pavojingo piktadario. Geriausiojo piemens kojos, taip dažnai ieškojusios paklydusių Izraeliaus avelių, buvo kietai vinimis pridrutiatos prie medžio.

Kryžius su jo kenčiančiu Išganytoju, buvo iškeltas ir įleistas į akmens plyšį. Jėzus ten kybojo, kad Jo Kraujas ištekėtų iš nesuskaitomų žaizdų, pastatytas išjuokimui ir koliojimams beširdžių netikėlių. Kristus stengdamasis rasti bent trumpą valandėlę palengvinimo, tai į vieną, tai į kitą šoną mainė kūno suakumą, tuomi tik padidindamas sau kančias. Jėzaus sąnariai tampėsi šiurpulingiausiose skausmuose, toje baisingoje mirties valandoje.

Sopulingiausioji Motina stovėjo po Kryžiumi ir sykiu pergyveno Dievo Sūnaus apleidimus, kentėjimus ir išniekinimus. Jos pačios sielą kalavijas pervėrė, kaip Simeonas buvo pranašavęs.

Jėzus jautė, kad mirtis jau arti. Jo akys buvo atkreiptos į Savo Brangiausiąją Motiną ir į numylėtąjį mokinį. Primindamas savo Motinai ir visai žmonijai, kad ji yra toji drąsi moteriškė, apie kurią Dievas kalbėjo Rojuje, kuomet ištārė: *“Aš padarysiu neprietytę tarp tavęs ir tarp moteriškės, tarp tavo ainijos ir jos ainijos: ji sutrins tavo galvą, o tu tykosi jos kulnės”* (Gen. 3,15), Jėzus apsvarstytai parinko užvadimą moteriške, o ne motina, ir tarė: *“Moteriške, štai tavo sūnus.”* (Jono XIX, 26). Ir Jonui tarė: *“Štai tavo motina.”* (Jono XIX, 27).

Tie Sūnaus atsisveikinimo žodžiai pranešė Motinai, kad Jis jau miršta pasaulio išganymui ir, kad numylėtas apaštalas užims sūnaus vietą patarnavime, gi jįjė busenti motina Jonui ir visiems tikintiesiems.

Sv. Bernardinas iš Sijenos (1444) sako: *“Skausmas, kurį Švenčiausioji Marija iškentėjo, buvo taip neapsakomai didelis, kad jei jis būtų padidintas tarp visų žmonių, jie visi staiga numirtų. Šituos visus skausmus Švenčiausioji Pana Marija dėl mūs iškentėjo, stovėdama po kryžiumi ir tokiu būdu tapo mūsų savo Nukryžiuoto Sūnaus buvo pavadinta motina.”* (Serm. 61, Art. 3).

“Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo Jo motina.” (Jono XIX, 25). Ji žinojo, kad Jėzus neužilgo mirs. Paprastai, motinos negali iškęsti matymą mirštančio sūnaus. Bet Sopulingiausioji Motina stovėjo prie Jėzaus kryžiaus ir su Juo pasiliko iki galni. Kiekvienas Jo kūno skausmas skaudžiai žeidė jos širdį, bet ji stovėjo prie Jėzaus kryžiaus ir savo skausmams neieškojo palengvinimo. Nors jos lūpos buvo tylios, jos skausmų perverta siela kalbėjosi su Jėzumi. Marija Kristaus kančiose buvo dalininkė mūsų atpirkimo.

“Jėzus sušuko dideliu balsu, sakydamas: Tėve, į tavo rankas aš atiduodu savo dvasią, ir su tais žodžiais numirė.” (Luko XIX, 46).

Smarkus suspaudimo smūgis prislėgė jos sielą nuliūdimo jūroje. Jos Sūnus miręs... Jojo brangiausias kraujas sustingo. Mirties išblyškimas pasirodė ant Jo negyvo kūno.

Kuomet jėtimį pervėrė Jėzaus širdį, nauja baisi žaizda pervėrė Marijos sielą. Kai ji

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĒZAUS ŠIRDYJE

ŠV. METŪ PASISEKIMAS

*Bendroji Intencija Balandžio mėnesiui 1934,
kurią paskyrė Šventasis Tēvas Pius XI*

Kuomet Šv. Tēvas Pius XI paskelbē Šv. Metus, Atpirkējo Kančios devyniolikos šimtu metu sukaktuvēms, tuomet jis paminējo trilypinis vaisius kuriu laukiama iš tū viešu pamaldū, būtent: sielū ramybēs, laisvēs Bažnyčiai visur ir gerovēs visoms tautoms.

Vēliu specialēje konsistorijoje jis pridējo dar ir kitus vaisius kuriu tikimāsi iš Šventuju Metu sakydamas:

“Šitie Didieji Jubilējai turi už tikslā, — ir Dievui gelbint tas išsipildys — kad žmonija atgailodama apturēs nuodēmiu atleidimā, didesniu rūpestingumu sieks teisingumo ir kasdieniniame gyvenime visose smulkmenuose gyvēs krikščioniškai. Dēl to mes pasitikime, kaip mūsu buvo ypatingai norēta, kad šitas šventas laikas, visu pirma, visas krikščioniškas tautas ir visā žmonijā patrauks

liūdnei žiūrējo ī atverto šono žaizdā, ir matē širdies paskutinį brangiausiojo kraujo lašelį, sumaišytā su vandenimi lētai nutekantį žemyn... Ir taip mūsu atpirkimo kaina buvo užmokēta iki paskutinio brangiausiojo kraujo lašelio akivaizdoje Sopulingiausiosios Motinos, mūsu Motinōs Marijos.

Nužudytojo Jēzaus kūnas nuimtas nuo kryžiaus tapo paguldytas liūdēsio prislėgtos Motinos rankose. Ašarotomis akimis ji žiūrējo ī atviras Jo ranku, koju ir šono žaizdas. Kiekviena Jēzaus kruvina opa jai priminė, kiek daug Jēzus mus mylėjo, ir kiek daug iš tos meilēs už mus kentėjo. Ji žinojo kā nedėkingas pasaulis Jam padarē. Jis atėjo duoti pasauliui gyvybę, gi pasaulis, kaipo atlyginimā, Jam davē mirtį. Su koku mylinčios motinos užuojautos jausmu Marija apkabino ant jos keliu sudētā nužudytā žmonijos Atpirkējā! Kaip gausios jos ašaros susiliejo su brangiausiojo kraujo lašais! Skausmingoji širdis galėjo išlieti tuos raudos nusi-skundimus. *“O jūs visi, kurie pracinatė kelį, stebėkite ir išvyskite, ar yra skausmas kaip mano skausmas.”*

Nertė Kalnietis.

prie svarstymo aukštesniū dalyku ir prie sielos atgaivinimo; antra, kad suteiks palengvinimā ir net (tā Dieve duok), visiškā paliuosavimā nuo nepasisekimu, kurie dar vis mus spaudžia.

Ir kuomet, štai Šventieji Metai jau baigiasi, Jo šventenybē mus visus prašo melstis jų pasisekimui: būtent, kad Šventuju Metu norētas tikslas būtų pilnai atsiektas — paskyrose sielose, Bažnyčioje ir visose pasaulio tautose.

Todėl nors viešas Kristaus Kančios devyniolikos šimtu metu sukaktuviū minėjimas su Velykomis baigiasi, bet mūsų pamaldumas, Šv. Tėvo paraginimu te dar labiau atsi-gaivina, kad per Kristaus Kančią žmonijai pelnytus vaisius: ir mes, ir visi Kristaus tikėjimo išpažintojai, ir visa žmonija — pasinaudotū.

ŠV. LEONAS DIDYSIS

Balandžio mėnesio globėjas

Gimē Ryme. Tai labai ryškus asmuo Bažnyčios istorijoje. Jis buvo išrinktas popiežiumi 440 metais. Tai buvo labai drąsus ir gilios išminties žmogus, plačiai išmokslintas tiek pasauliniuose tiek tikybinuose moksluose. Jam valdant Bažnyčią, hunu karalius Atila, pramintas “Dievo Rykštē,” perėjo Europā viskā degindamas ir žudydamas ir atsiderē ties Rymo vartais. Leonas drąsiai išėjo jį pasitikti ir po trumpam pasikalbėjimui jį pakreipē grįžti atgal ī savo šalį. Vēliaus Atila prisipažino, kad šalia popiežiaus Leono jisai matē ore pasireiškusį jaunikaitį su liepsnojančiu kardu, kas jį privertē drebėti iš baimēs.

Prie popiežiaus Leono, kuris dėl nuveiktū dideliū darbū yra pramintas Didžiuoju, buvo garsioji santaryba Chalcedono, kuriame tapo pasmerkta Nestorijaus ir Eutyeko klaidatikystēs, tapo užgirta Šv. Marijos vadinamas Dievo Motina ir katalikiškos mokslas apie Įsikūnyjimo paslaptį pripažintas už tikrā tiesā.

Apie šitā didelį popiežiū ir šventā bei mokytā žmogū sekančiame “Kristaus Karaliaus Laivo” laikraštyje įdēsime platū jo gyvenimo aprašymā.

Tū straipsnį pagaminuo mūsų literatūros

pažiba — P. B., kuris yra daug naudingų ir mokslingų knygų parašęs.

MALDOS APAŠTAL. SKLEIDIMAS

Brangieji Apaštalavimo Skleidėjai:

Nuoširdiems Švenčiausios Širdies mylėtojams kožna metų dalis yra akstina tos Širdies pažinimo ir mylėjimo platesniam paskleidimui. Vis gi, tinkamiausias ir tam brangiausias laikas — tai Kančios Laikas, kuomet piktų žmonių piktadarybės Dieviškąją Širdį perskriodė, ir Velykų laikas, kuomet Viešpats Jėzus prisikėlęs iš numirusių savo gailėstingumo darbus ir toliau teikia žmonijai, tik dar plačiau ir vis gausingiau.

Didžiosios Savaitės tragedijoje Švenčiausioji Širdis vaizdžiausiai įrodė skaisčiausiąją meilę, duodama save pačią už auką ir mums suteikdama didžiausią dovaną — savo Kūną ir Kraują Švenčiausiame Sakramente.

Jėzus pasidavė neteisingumams, išniekinimams, baisiems kankinimams ir pačią gyvybę už mus padėjo, pažeminančioje ir žiaurioje kryžiaus kartuvių kančioje.

Ir visą tą Jėzus padarė vien iš meilės dėl mūsų. Kaip gi mes galėtume susilaikyti Jo nemylėje?

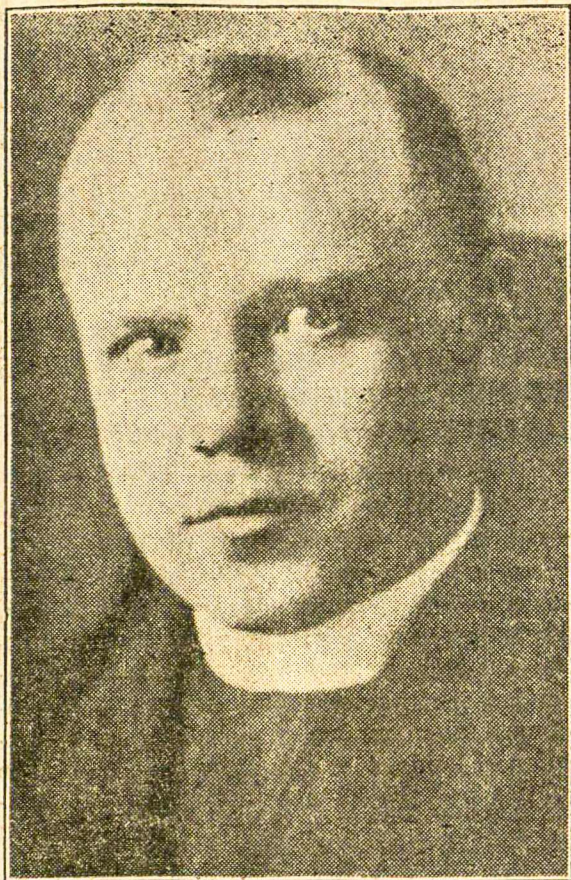
Kristaus prisikėlimas iš numirusių, kurį minime Velykų švente, yra mūsų tikėjimo pamatai.

Yra tai ne tik Jo didžiausias stebuklas bet ir tikriausias ženklas ir nesugriaunamas Jo Dievybės įrodymas. Prisikėlimo stebuklas buvo didžiausia pergalė nuodėmės ir pačios mirties, ir tas Švenčiausiąją Širdį labiau sia pripildė džiaugsmu. Todėl ir visi Tos Širdies mylėtojai džiaugias Švenčiausios Širdies džiaugsmu.

Juo labiau galime mes džiaugtis, kadan gi Kristaus prisikėlimas yra tikru Jo mokslo įrodymu, kad ir mes prisikelsime iš mirusių.

Džiaugsmingoji Velykų šventė — greitai seka skausmingąjį Pirmąjį Penktadienį. Kaip reikšmingai Viešpats Jėzus pasakė tarydamas: *“Aš esmu Prisikėlimas ir Gyvenimas;”* ir tą įrodė Velykų ryte — *“Tas kuris tiki į mane, nors būtų ir numiręs — gyves.”*

Ir mes savo skaudžiose gyvenimo valandose, prisiminkime prisikėlimo džiaugsmus. Ir mūsų gyvenime Velykos greitai paseks didžio penktadienio kentėjimus; po trumpų šio

KUN. JUOZAS KARALIUS

Jam vyskupo pavesta tvarkyti “komitetininkų” saliuminkų užponavota lietuvių šv. Jurgio parapiją Shenandoah, Pa.

žemiško gyvenimo vargų, nepasisekimų ir skausmų greitai triumfosime prisikėlimo garbės džiaugsmiais.

Mūsų brangaus Išganytojaus Kančios ir Prisikėlimo laikas dar labiau mus te uždega uolumu Jam atsilyginti už Jo meilę, padidinant mūsų pastangas patraukti dar daugiau sielų Jo pažinimui ir Jo mylėjimui. Jei norime būti Jo prisikėlimo garbės dalininkais, būkime tat, dalininkais ir Jo darbštumo. Atsilyginimui už Jo meilę mums, patraukime kitus prie tos verčiausios Širdies mylėjimo. Tegul mums būna brangu ir malonu aukoti Dieviškajai Širdžiai savo meilę ir savo apaštalavimo darbus atlyginimui kitų žmonių Jo nepaisimų ir įžeidimų.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

ALELIUJA!

MARIJONŲ KONGREGACIJOS KUNIGAI IR BROLIAI NUOŠIRDŽIAI SVEIKINA VISUS VIENUOLIJOS GERADARIUS IR ŠIO MŪSŲ LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUS SU VIESPATIES JĖZAUS IŠ NŪMIRUSIŲ PRISIKĖLIMO ŠVENTE. LINKĖDAMI DANGIŠKO DŽIAUGSMO JŪSŲ SIELOMS, MELSIMĖS UŽ VISUS ŠV. MISIOSE IR KOMUNIJOSE.

TĖVŲ MARIJONŲ KONGREGACIJA

MŪSŲ RĖMĖJŲ PASTANGOS

Šiuomi laiku tėvams Marijonams visuomenio darbo varymas labai pasunkėjo. Gyvename tokiais sunkiais laikais, taip žmonių ekonomiškai nuvarginusią, kad vienuolijoms, kurios gyvena iš žmonių gailestingumo, tikrai skaudžių valandų tenka gyventi... Kolegijos išlaikymas, skolų nušimčių išmokėjimas, jaunu vienuolių mokslinimas seminarijose ir kunigus misijonierius mums būtų be vilties padėtis, jeigu neturėtume gerųjų mūsų prietelių Rėmėjų, kurie matydami mūsų vargus ateina ir pagelbą.

Kadangi šįmet sueina 25 metai. (arba kaip žmonių priimta vadinti — Sidabrinis Jubiliejus) nuo atnaujinimo Marijonu Vienuolijos, tai Rėmėju Centras visus Rėmėjų Draugijos narius kviečia maldomis ir aukomis jubiliejaus proga tėvams Marijonams kiek ir kaip kas išsigali pagelbėti. Į Rėmėjų Centro atsiliėpimą nariu žymi dalis jau savo auką prisiuntė ir dvasiška maldų bukietą padovanojo. Kai kurie prisiūstas išlaimėjimo knygeles patys nupirko, kiti išpardavė ir paprašė dar daugiau nusiūsti. Pasisekimas tik tuomet bus tikras, jeigu kiekvienas narys padirbs sulig savo išgalės.

Pačio jubiliejaus iškilmės bus gegužio mėnesyje: tat nei nepasijusime kaip tos kelios savaitės praeis. Tat, dirbkime patys ir raginkime kitus, kad mūsų pastangas pasisekimas apvainikuotų.

— Kun. Juozas Mačiulionis, M.I.C. Kankios savaitėje skelbė misijas šv. Jurgio bažnyčioje Detroit, Mich.

WORCESTERIO GERADARIAI

Mes džiaugiamės, kad šiais sunkiais laikais Rėmėjų Draugijos nariai neužmiršta Tėvų Marijonų sunkios padėties ir savo aukomis bei vakarėlių rengimu ateina Tėvams Marijonams pagelbėti, kad jų apimti darbai galėtų toliau eiti. Ypač daug tokių kilnadvasių yra šv. Kazimiero parapijoje Worcester, Mass. Didžiausiais toje parapijoje Tėvų Marijonų rėmėjais yra pats klebonas kun. Augustinas Petraitis, kuris savo didelėmis ir nuolatinėmis aukomis, sykiu su savo duosniais parapijiečiais — Joozu Galevičiumi ir Marijona Samuoliene yra įgyję kolegijos steigėjų ir net mecenatų titulus. Taip pat arti kolegijos steigėjo titulo savo duosnumu ir pasidarbavimu prisijrė Pranas Lengvinis, Piličauskų, Matlauskų, Urmėnų ir Ulevičių šeimos. O jei imčiau išskaitlinoti kurie worcesteriečiai yra aukoję kolegijai po \$100. ar \$50. ir įsigijo garbės ar amžinio nario vardą, tai užimtų keletą "Laivo" puslapių. Ir worcesteriečiai negeidžia, kad jų vardus išnauro minėčiau.

Užtenka paminėti, kad dideliais kolegijos rėmėjais yra žmonės kurie patys neturtinigi, bet savo gyvenimu patenkinti, o turtiniesiems nepavydi. Worcesterio rėmėjai yra susispietę ir draugiją, turi veiklą valdybą ir kas metai po keletą vakarėlių suruošia kolegijos reikalams. Štai ir dabar Velykų antrą dieną, bal. 2, 1934, šv. Kazimiero bažnytinėje salėje yra suruošę jaukų vakarėlį, malonų programą ir gardžių užkandžių, gi visą pelną skiria lietuvių kolegijos reikalams, ypač neturtingiems studentams. Draugijos komitetas ir paskyri nariai uoliai darbuojas, tat, vakaras žada būti atsilankiusių svečių skaitlingumu ir malonių programu.

IŠ MARIJONŲ GYVENIMO

— Jo Ekscelencija vyskupas Petras Pranciškus Bučys, M.I.C. Velykų trečią dieną atvažiuoja keletai savaičių ir Marijonų Vienuolyną Thompson, Conn. Tikimasi, kad atsižvelgiant į nejauną amžių, dalį savo sunkių misijonoriškų užduočių galės pavesti kitiems ir savo darbuotės raportą įteikęs šv. Tėvui Romoje, galės vėl grįžti prie mūsų.

— Marijonų generalis viršininkas tėvas Andrius Cikotas, M.I.C. po Velykų laikis rekulekcijas vienuolijos name Thompson'e ir atlikęs tenai kanoninę vizitą duos dar misijas Philadelphia ir Utica. Į Chicago atvyks apie 20 gegužio daryti kanoniškai vienuolijos vizitai. Būdamas Čikagoje duos misijas Aušros Vartų bažnyčioje geg. 21 — 27. Tėvų Marijonų Sidabrinio Jubiliejaus geg. 27 d. pamaldose ir Rėmėjų rengiamame parengime tėvas generolas pasižadėjo būti. Pradžioje birželio tėvas generolas turės grįžti atgal į Rymą.

— Kun. Juozas Vaitkevičius, M.I.C. kovo 25 užbaigęs misijas Kingston'e grįžta Chicagon.

MALONUMAS — GERA DARYTI

Nėra didesnio malonumo, kaip kitiems gera daryti. Žmonės nieko taip ne gerbia, kaip pasiaukojantį kitų gerovėi. Todėl ir motina yra taip daug aukštinama, kad ji giūdo naują žmogų su pavojum savo gyvybei, ji žindo savo krūčių sylvais — silpindamą savo kūno organizmą, būdi prie sergančio kūdikio ir dieną ir naktį — nepaisydama savo sveikatos. Ir kiekvienas Dievui ar visuomenei pasiaukojantis žmogus, kaip kunigas, ar vienuolis, ar mokytojas, ar kareivis turi žmonių ypatingą pagarbą. Bet ir kiekvienas, kuris nors ne save, bet savo turtais prisideda prie aukštų tikslų yra labai gerbtinas žmogus. Todelci žmonės, kurie stato ir užlaiko bažnyčias, vienuolynus, ar gailestingas įstaigas, yra kilnadvasiai ir pagarbos verti. Kai kurie jų nuolatos kokį nors gera darbą atlieka ar paremia kitų dirbamą. Chicagoje tokiu nuolatinu kilnadvasiu yra Jonas Smilgius, kuris štai jau spėjo pasveikinti Tėvus Marijonus su Velykomis, aukodamas \$5.00. Te Dievas jiems gausiai laimina!

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS

Kovo 28 — Bal. 17 dđ., Apreiškimo parap., Brooklyn, N. Y. (Kun. A. Bubby, M. I. C.)

Bal. 4 — 11 dđ., Pittsburgh, Pa., Šv. Vincento bažnyčioje, kun. A. Cikoto, M.I.C.

Balandžio 15 — 29, Chicago, Ill., Šv. Jurgio bažnyčioje, (Kun. J. Vaitkevičius, M. I. C.).

Balandžio 23 — 29 dđ., Utica, N. Y., kun. A. Cikota, M. I. C.

Balandžio 23 — 29, Westfield, Mass. (Kun. A. Petrauskas, M. I. C.).

Balandžio 23 — 29, Utica, N. Y., (Kun. A. Cikoto, M. I. C.).

Balandžio 30 — Gegužės 13 dđ. — Šv. Kazimiero parap., Philadelphia, Pa. (Kun. A. Cikoto, M. I. C.).

Balandžio 30 — Gegužės 13, Philadelphia, Pa., Šv. Kazimiero bažnyčioje, (Kun. A. Cikoto, M. I. C.).

Balandžio 30 — Gegužės 6, East Vandergrift, Pa., (Kun. A. Petrauskas, M. I. C.).

Gegužės 21 — 27, Chicago, Ill., Aušros Vartų bažnyčioje, (Kun. A. Cikoto, M. I. C.).

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Miss. A. Sinsneskiutė N. Britain, Conn. 3.00; O. Rutkauskienė, Shenandoah Heights, Pa. 3.00; V. Briodienė, Phila, Pa. L. Kondrotas Phila, Pa. 3.00; J. Bernard, Jakubaitis, Detroit, Mich. 3.00; V. Zapalakenė, Detroit, Mich. 3.00; U. Vickienė, Ill. 3.00; T. Misiumaitė, W. Phila. Pa. 3.00; O. ir T. Zukai, Cleveland, O. 3.00; M. Valančienė, W. Frankfort, Ill. 3.00; A. Krasinskienė, S. Boston, Mass. 3.00; M. Ritutienė, Rockford, Ill. 3.00; A. Barkiutė, S. Boston, Mass. 3.00; A. Kodis, Faglarville, Christian Co. Ill. 3.00; O. Tamašaitienė S. Manchester, Conn. 3.00; 3.00; K. Užubalienė, Rockford, Ill. 3.00; K. O. Rogelis, Brooklyn, N. Y. 3.00
Mrs. A. Mench, Detroit, Mich. 1.00
O. Norbutienė, Waterbury, Conn. 3.00
J. Zakarevich, Springvalley, Ill. 3.00
O. Navickienė, Worcester, Mass. 3.00
K. Diršienė, So. Boston, Mass. 3.00
M. Matulevičienė, No. Britain, Conn. . . 3.00
U. Macienė, Bristol, Conn. 3.00
V. Ardintas, No. Britain, Conn. 3.00
M. Pamerauskienė, Waterbury, Conn. . . 3.00
J. Kasulukas, Long Beach, Cal. 3.00
A. Zvimaitienė, Gary, Ind. 3.00
A. Valančius, Cicero, Ill. 3.00
Ant. Skirka, Chicago, Ill. 3.00
Mag. Getautienė, Rockford, Ill. 3.00
P. Gudžius, Melrose Park, Ill. 3.00
R. Urbelis, Melrose Park, Ill. 3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI ŠENADORIO LIETUVIŲ BĖDOS

Niekur tarp lietuvių nestokuoja patvirtusių "gudragalvių," kurie lėtus katalikus suvadžioja ir juos supešdina su savo klebonais, bet ypač laisvamaniaujančių padaužų priviso vienoje iš seniausių ir didžiausių lietuvių kolonijų mainerių mieste Shenandoah, Pa. Nors tai didžiausia lietuvių parapija Amerika, bet prasčiausia tvarkoma, ir per daugelį metų pasižymi peštynėmis, net kraujo praliejimais. Taip betvarkės ir triukšmingos parapijos, tik laukinių žmonių krašte būt galima tikėtis. Nors didelė mūro bažnyčia, dideli vargonai ir varpai, bet bažnyčia apleista, vargonais nebegroja, varpais nebeskamina, bažnyčia net gruodžio mėnesyje man ją lankant buvo šalta, nekurenama, kaip daržinė. Ir kodėl? Todėl, kad bažnyčios valdytoją atėmė iš klebono taip vadinamas "komitetas," kuriems ne Dievo garbė rūpi, bet katalikus pešdinti ir savo nedoriems tikslams pasinaudoti. Kaip toli ta padaužų gauja nuėjo, galima iš to suprasti, kad šį rudenį vieną dieną nuėjus klebonui su vienuolėms mokytojoms į bažnyčios salę vaikučių katekizmo pamokyti, įsiveržė "komitetininkai" su lazdomis, puolė ten esančius žmones, keletą baisiai sumušė, patį kleboną žvėriškai apdaužė, parmuštą suspardė kojomis ir tik išgązdintų vaikučių baisus klyksmas ir subėgančių žmonių užsistojimas išgelbėjo kleboną nuo mirties, o Šenadorio nuo dar baisesnės nešlovės.

Kovo 16, 1934 įvykusio teismo "jury" visus apskustuosius "komitetininkus" pripažino kaltais, išėmus tik B. Petrauską.

Vargas, kur visoki padaužos ima kištis į parapijos reikalus.

TVARKOSI LOWELLIO DRAUGIJA

Šiame mieste yra šv. Juozapo lietuvių parapija. Yra ir tojo šventojo vardu pašalpinė vyrų draugija. Seniau šv. Juozapo draugija buvo aiškiai katalikiška, bet išimaišius jon keliems rėksniams laisvamanojančiams, gi katalikams esant ramesnio būdo, nei nepasijuto nariai, kai draugija nustojo išvien su katalikais eiti. Bet ilgainiui, žmonėms imant daugiau dalykus tėmyti, pagaliaus laisvamaniška muzika draugijos nariams nu-

sibodo, tat, nepaisant rėksnių triukšmo šv. Juozapo draugijos susirinkime kovo 4, 1934 didelė narių dauguma nubalsavo ateityje susirinkimus daryti lietuvių bažnytinėje salėje. Gad Dievas duos, kad šv. Juozapo draugijos ir nuklydę nariai savo klaidą pažįs ir pasimeldę į savo globėją šv. Juozapą išsiprašys sau malonės gyvenenti Dievo meilėje.

TRIJŲ VALANDŲ AGONIJA

Kristaus Trijų valandų merdėjimas ant kryžiaus yra kaikiurose bažnyčiose Didžiajam Pentadieny ypatingu pamaldumu minimas.

Tos pamaldos tęsiasi tris valandas, kuriose giedama kančios raudos, sakoma keleta pamokslėlių, aiškinant Kristaus kryžiuje kybant iškentėtus skausmus ir jo septynis posakius išstartus prieš numirsiant. Tai ilgos pamaldos, bet jos greitai praeina ir yra malonios, kas Viešpatį Jėzų kentantį užjaučia. Iš lietuvių bažnyčių Amerikoje tokios pamaldos yra kasmet Apreiškimo bažnyčioje, Brooklyn, N. Y., kame klebonauja kun. Kaz. Paulionis. Tas pamaldas veda patsai klebonas, gi pamokslams sakyti kas met gauna svečią kunigą. Šįmet Septynis Kristaus posakius nuo kryžiaus aiškįs kun. Al. Būblys, M.I.C.

KAUNO SINODAS

Pirmasis Kauno Arkivyskupijos Sinodas pasibaigė vasario 22 d. Jame dalyvavo kvietieji 69 kunigai ir monsignoriai. Buvo išnagrinėta 206 straipsniai su atskirais paragrafais. Sinodo pabaiga buvo Bazilikoje prie įstatyto švč. Sakramento. Sugiedota "Te Deum" — padėkos himnas, viešai padarytas visos arkivyskupijos vardu pasiaukojimas švč. Jėzaus Širdžiai. švč. Sakramento palaiminimu baigtas Sinodas. Antra Sinodo dieną pamokslą sakė tėvas P. Andziulis, marionas, trečią dieną — kanauninkas Joku-bauskis.

Sinodo nutarimai įgys galios kai jie bus J. E. Arkivyskupo paskelbti, nes jis yra dvasinėj srity savo vyskupijoj įstatymų leidėjas.

— Pernai papiauta skerdyklose 59,217 aviu, sugauta jurėse ir Klaipėdos vandenyse 2,630,700 kilogr. žuvų už 982,700 litu, išgerta 4,285,149 litrai degtinės už 26,539,989 litus.

Ar Sovietai Išlaikys Žodį?

Kiek laiko atgal Amerikos vyriausybė pripažino Sovietų Rusiją. Sąlyginai Sovietų vyriausybė prižadėjo keletą dalykų — tikybinę laisvę amerikiečiams Rusijoje, neskleidimą komunistinės propagandos Amerikoje ir t.t. Ar jie išlaikys savo žodį?

Leninas yra pareiškęs: „Melai, apgavystės ir neteisumai santykiuose su biužuazija, kapitalistais ir jų valdžiomis — viskas išteisina dirbant už socialistinę revoliuciją. Tiktai tas yra gera kas gelbsti revoliuciją. Viskas kitas yra buržuazinė paikybė.“

O Stalinas: „Mes komunistai nepripažįstam jokios etikos kuri suvaržytų mūsų revoliucinės partijos veikimą.“

Artikulas 1 Sovietų konstitucijos sako kad sovietų valstybės tikslas yra „Garantuoti proletarijato diktatūrą.“ Tai reiškia ne ką kitą kaip tik panaikinimą visų kitų valdžių pasaulyje.

KONGRESAI LIETUVOJE

Lietuvos pirmasis Eucharistinis Kongresas buvo sušauktas 1928 m. Panevėžyje, 1931 m. buvo Kaišiadoryse, dalyvių buvo apie 30,000 su 2 vyskupais ir daug dvasininkų. Paskui Šiauliuose, Telšiuose, Vilkaviškyje, kurie pavyko labai puikiai.

1933 Šventaisiais Metais didžiulis kongresas įvyko Panevėžyje apie 60,000 maldininkų ir Švėkšnoje, kuriame dalyvavo ir Šv. Tėvo atstovai.

Šiais metais šaukiamas visos Lietuvos Eucharistinis Kongresas Kaune, net 4 dienoms, birželio mėn. 28 - 30 ir liepos mėn. 1 d.d. Kaip matome, žmonės labiau pradeda pažinti, kad visai arti prie savęs turi tikrąjį Dievą, ir milijonai žmonių lenkia drąsiai prieš Švč. Sakramentą savo galvas.

Visa Bažnyčios jėga, visa jos gyvybė eina iš Švč. Sakramento.

— Siauriųjų gelež. dirbtuvėse padarytas pirmasis medžiu kurenamas vagonas 90 arklio jėgų ir jis važinės tarp Šiaulių ir Biržų.

— Lietuvos derybos su Anglija dėl prekybos sutarties pasunkėjo. Anglai nori, kad Lietuva sumažintų vilnioniems ir drobinėms jų išdirbiniams muitus ir kad Lietuva į užsienį savo prekes gabentų vien anglų laivais.

KATALIKAMS ĮDOMYBĖS

Visoj Afganistan'o valstybėje yra tik tai vienas katalikų kunigas — tai Italijos legato kapelionas. Katalikų misijonieriams visiškai uždrausta įeiti į Afganistaną, kuris randasi Azijoje, tarp Indijos ir Persijos.

Neseniai Anglijos vyriausybė nupirko nuo Sovietų Rusijos garsųjį Codex Sinaiticus už pusę milijono dolerių. Minėtas kodeksas tai yra labai senas Šv. Rašto knygų rinkinys. Anglios katalikai prisidėjo prie sukėlimo fondo. Kardinolas Bourne paankavo \$50. ir ragino visus katalikus prisidėti.

Neseniai New Yorke mirė Margaret Mullany, vietinio viešbučio tarnaitė per 47 metus. Per 45 metus ji neapleido šv. Mišių nei vieną dieną.

Kunigas Chagny, vedėjas Mountmelian'o Seminarijos, pastatė savo seminarijos namus iš lėšų sukeltų iš pardavimo senų pašto ženklų. Dešimtį metų atgal kun. Chagny paprašė vietinių katalikų rinkti pašto ženklus ir prisiųsti jam. Per tą laiką jam buvo prisiųsta 38,250 svarai arba maždaug 306 milijonai pašto ženklų.

— Vasario 17 d. Lietuvos litai buvo padengti auksu ir svetima valiuta 78% t. y. trigubai daugiau negu kai kurių kitų valstybių.

— Lietuvoje vieši 11,827 svetimšaliai. Arti 5,000 jų yra Klaipėdos krašte.

— Pernai iš Lietuvos išvežta 6,633 ton. javų lž 1,431,600 litų.

— Lietuva mūrų statybai pernai sunaudojo apie 18 milijonu plytų ir atsargoj pasiliko 2 — milijonai. Stogus imta dengti Marselio tipo čerpėmis. Degtukų pagaminta 39,500 dėžučių.

— Iš Lietuvos į Daniją išvežta 200 arklių žemės ūkiams. Mokėjo apie po 150 litų.

— Viešose diskusijose-ginčuose Kaune buvo sutarta, jog lietuviams daugiausia tinka mokytis prancūzų, o paskui anglų kalbos.

— Prof. K. Pakštas išvyko su paskaitomis į Švediją.

— Lietuvoje gavėnios metu tėvai Marijonai duos rekolekcijas apie 12 parapijų.

A. A. IZABELE ROČKIENĖ

Kovo 16, 1934 mirė Worcester, Mass. plačiai žinoma lietuvė veikėja Izabelė-Sadauskaitė-Ročkienė, sulaukus apie 50 metų amžiaus. Tai buvo ištikima katalikų akcijos darbuotoja. Uoliai ji darbu ir pinigais remdavo Šv. Kazimiero bažnyčios reikalus Worcestery, kurioje bendrai su savo vyru Kazimieru, įtaisė puošnią šv. Ritos stovylą. Visuomenėje ji plačiai dirbo Tautos Fonde, Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Rėmėjų Draugijoje, Federacijoje, Moterų Sąjungoje ir ypač Blaivininkų Susivienijime, kuriame iš kelių sykių ji buvo centro valdyboje.

Ji buvo gera motina savo vienatiniam sūnui Kazimieriui, kurį užaugino susipratusiu kataliku, ir, kas Amerikoje retenybė, samoningu lietuviu. Šventos atminties Izabellė Ročkienė paliko gerą vardą parapijoje ir visuomenėje. Tai buvo šviesesnės minties lietuvaitė. Po iškilmingųjų pamaldų šv. Kazimiero bažnyčioje kovo 19, 1934 palaidota Worcesterio šv. Jono kapinėse.

Badauja Vilnija

Gaunama žinių, jog daugiau 20,000 šeimų Vilnijoje neturi ko valgyti. Tai daugumoje bene bus lietuviai. Atėjūnai lenkai, prastai šeiminkaudami, įtraukė žmones į skurdą.

Rinkime Pašto Ženklus Misijoms

Per pereinamus 1933 metus viena jezuitų draugija St. Louis, Mo. iš viso pelnė \$1,400 iš pašto ženklų prisiūtų geradarių iš visos Amerikos. Kad tiek gali būti pelno iš paprastų pašto ženklų, nuplėštų nuo kasdieninių laišku gautų kiekvienuose namuose, beveik netikėtina, bet vistiek teisybė.

Gal nebūtų pro šalį paaiškinti kaip ir kodėl pašto ženklai renkami. Visi, kas tikrai domisi ir nori pagelbėti misijoms, peržiūri visus savo laiškus, senus ir nesenus, ir nuplėšia visus ženklus, arba kitaip nuima, kad tik pašto ženklai liktų sveiki. Surinkę šiek tiek, pasiunčia savo vietiniai misijų draugijai.

PLATINKITE NAUDINGIAUSIĄ SAVAITRAŠTĮ:
KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790
Kolegijos Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Ten, jei, sākysim, šimtai arba tūkstančių žmonių ir draugijų per metus prisitūnėia kad ir tik svarą, kitą, susikrauna šimtai svarų, ir net tonai pašto ženklų. Tada įvairios pašto ženklų bendrovės nuperka šiuos pašto ženklus ir parduoda pašto ženklų rinkėjams. Kompanijos parduoda svarą maišytų pašto ženklų už \$1. — \$1.50.

Visi pasidarbuokime misijoms kurioms taip reikalinga, ypatingai dabar, pašalpa ir pagelba.
Eduardas J. Kubaitis.

AUKOS MARIANAPOLIO KOLEGIJAI:

- Naujosios Anglijos Blaivininkų Apskritys per A. Zanecką \$25.00
- Ona Bunevičienė, Worcester \$5.00
- Jieva Nevulienė, Oxford \$3.00
- Mankūnų ir Augunų (Worcester) parengimo pelno \$3.60
- Pašvanskienė M., Planswell, Pa. 5.00
- Moterų Są-gos 19 kuopa, Pittston, Pa. 15.00
- Nevardauskų šeima iš Pittston 2.00
- L. Morkeliunas, Pittston, Pa..... 10.00
- p-nia Gilienė, Pittston, Pa. 100.00
- P. Vitkevičius iš Pittston, Pa. 1.00
- M. Gilys iš Pittston, Pa. 5.00
- Čepulienė J. (Exeter 15 Memnick Wool 2.00

Nuolatinė Rėmėja

PETRONELE NORKEVIČIENĖ

Mirė Kewanee, Ill., kovo 2, 1934.

Visi Rėmėjai yra prašomi sukalbėti po dalį šv. Ražančiaus.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias, būtent kovo 25 ir bal. 1, 1934.

PIRMĄ SYKĮ JUDAMIEJI PAVEIKSLAI

Liurdo Stebuklai

- Paveikslus rodys A. PELDZIUS, sekančiose parapijų svetainėse:
- Ketverge, Baland.-April 5 d. parap. svet. Spring Valley, Ill.
- Nedėlioje, Baland.-April 8 d. par. svet. Kewanee, Ill.
- Seredoje ir Ketverge, Baland.-April 11 ir 12 d. Grand Rapids, Mich.
- Subatoje ir Nedėlioje, Baland.-April 14 ir 15 d. šv. Jurgio par. Detroit, Mich.
- Bus rodoma juokinga komedija CHARLIE CHAPLIN žanga 25c. Valkams 10c. Visur pradžia 7:00 v. vak.